



**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 22 kwietnia 2021 r.

BADK.DPK.133.71.2021

P10-29/21	Data wpływu petycji 10 marca 2021 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 19 kwietnia 2021 r.

ZMIANY W PRZEPISACH POPRZEZ:

- **USTALENIE WYSOKOŚCI I TERMINU WYPŁATY
ZASIŁKU PIELEGNACYJNEGO,**
- **PODWYŻSZENIE RENTY SOCJALNEJ I NAJNIŻSZEJ
RENTY RODZINNEJ,**
- **USTALENIE KWOTY MINIMALNEJ WALORYZACJI
RENT I EMERYTUR.**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Osoba fizyczna.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Autor petycji wnosi o wprowadzenie zmian:

- 1) w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez:
 - określenie, że osoby pobierające zasiłek pielęgnacyjny będą mogły ustalać termin wypłaty zasiłku na wzór możliwości ustalania terminu wypłat rent i emerytur,
 - wskazanie w art. 16 ust. 4, że podwyższony zostanie zasiłek pielęgnacyjny do kwoty 250 zł od listopada 2021 r., a od marca 2022 r. do kwoty 450 zł oraz ustalenie terminu jego wypłaty do 1-go dnia każdego miesiąca;
- 2) w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej w ten sposób, że podwyższona zostanie wysokość renty socjalnej do kwoty 1 450 zł od marca 2022 r. lub zagwarantowane będzie dojście do tej kwoty do 2024 r.;
- 3) w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez:
 - podwyższenie najniższej renty rodzinnej do kwoty 1 800 zł od marca 2022 r. lub zagwarantowanie doprowadzenia do tej kwoty do 2024 r.;
 - ustalenie minimalnej waloryzacji rent i emerytur na kwotę 90 zł w 2022 r.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Zdaniem autora petycji uzasadnione jest podjęcie wnioskowanych działań, gdyż brak możliwości ustalenia terminu wypłaty zasiłku pielęgnacyjnego przez beneficjentów, jest naruszeniem praw obywatelskich. Tym, bardziej, że w przypadku rent i emerytur istnieje możliwość ustalenia sobie terminu ich wypłat, nie ma żadnego uzasadnienia by osoby pobierające zasiłek pielęgnacyjny nie mogły ustalić terminu wypłaty.

Następnie autor uzasadnia, że zasiłek pielęgnacyjny musi być znacząco podwyższony, gdyż przez lata nie był podwyższany, a obecny rząd podnosi, że ma na sercu dobra osób starszych, tym samym należy podwyższyć zasiłek pielęgnacyjny w 2021-2022 r.

Autor petycji wskazał, że przedstawione przez niego wnioski są uzasadnione, gdyż najniższe świadczenia muszą być znacząco waloryzowane co roku. Ponadto podkreślił, że podczas pandemii COVID-19, koszty życia tj. koszty energii elektrycznej, żywienia, opłaty eksploatacyjne za czynsz, znacząco wrosły, tym samym Państwo powinno podwyższyć świadczenia. Rząd projektując budżet na 2022 rok, powinien zagwarantować środki w budżecie na podwyższenie wskazanych świadczeń do wnioskowanych kwot.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111 ze zm.) w **art. 16 ust. 4** stanowi: zasiłek pielęgnacyjny przysługuje w kwocie 215,84 zł miesięcznie.

Zgodnie z **art. 26 ust. 1** świadczenia rodzinne wypłaca się w okresach miesięcznych.

Wnioski w sprawie ustalenia prawa do świadczeń rodzinnych na nowy okres zasiłkowy są przyjmowane od dnia 1 sierpnia danego roku, a w przypadku wniosków składanych drogą elektroniczną - od dnia 1 lipca danego roku (art. 26 ust. 2a).

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenia rodzinne na nowy okres zasiłkowy złoży wniosek wraz z dokumentami do 31 sierpnia, ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych oraz wypłata przysługujących świadczeń nastąpi do 30 listopada (art. 26 ust. 3).

Gdy ubiegający się o świadczenia rodzinne na nowy okres zasiłkowy złoży wniosek wraz z dokumentami w okresie 1 września - 31 października, ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych oraz wypłata tych świadczeń następuje do 31 grudnia (art. 26 ust. 4). Jeżeli ubiegający się o świadczenia rodzinne złoży wniosek w okresie 1 listopada - 31 grudnia danego roku, ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych oraz ich wypłata następuje do ostatniego dnia lutego następnego roku.

Na podstawie art. 26 ust. 6 podmiot realizujący świadczenia rodzinne jest obowiązany poinformować osoby ubiegające się o te świadczenia o terminach składania wniosków, określonych w ust. 3 i 4 oraz w art. 24.

Ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1300) w **art. 6 ust. 1** stanowi, że renta socjalna wynosi 100% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ustalonej i podwyższonej zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Podwyższenia renty socjalnej dokonuje jednostka organizacyjna Zakładu lub organ emerytalno-rentowy (art. 6 ust. 2). Podwyższenie renty socjalnej następuje z urzędu, a jeżeli wypłata renty została wstrzymana – po jej wznowieniu (art. 6 ust. 3).

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.) w **art. 73 ust. 1** stanowi, że renta rodzinna wynosi:

- 1) dla jednej osoby uprawnionej – 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu;
- 2) dla dwóch osób – 90% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu;
- 3) dla trzech lub więcej osób – 95% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu.

Za kwotę świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, uważa się kwotę emerytury,

z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W razie śmierci osoby pobierającej emeryturę częściową lub spełniającej warunki do uzyskania tej emerytury, za kwotę świadczenia, które przysługiwałyby zmarłemu, uważa się kwotę emerytury ustaloną zgodnie z art. 26 dla celów obliczenia emerytury częściowej, z zastrzeżeniem ust. 3, w pełnej wysokości.

Ustawa w **art. 85 ust. 1** stanowi, że kwota najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy wynosi miesięcznie: 1 250,00 zł – dla osób całkowicie niezdolnych do pracy, 937,50 zł – dla osób częściowo niezdolnych do pracy. Kwota najniższej emerytury oraz renty rodzinnej wynosiły 1 250,00 zł miesięcznie (art. 85 ust. 2).

Podane kwoty są już nieaktualne, gdyż od 1 marca 2021 r. kwota najniższej renty dla osób całkowicie niezdolnych do pracy wynosi 1 250,88 zł, najniższa renta dla osób częściowo niezdolnych do pracy to 938,16 zł, zaś najniższa emerytura, z zastrzeżeniami z ust. 2 oraz renta rodzinna wynosi 1 250,88 zł - komunikat Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2021 r. (M. P. z 2021 r. poz. 223).

Na mocy **art. 88**, emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W wyniku waloryzacji kwota świadczenia nie może ulec obniżeniu. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja dotyczy emerytur i rent przyznanych przed terminem waloryzacji.

Zgodnie z **art. 129 ust. 1** świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

W razie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną w miesiącu przypadającym bezpośrednio po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego, emeryta lub rencisty, rentę rodzinną wypłaca się od dnia śmierci, nie wcześniej jednak niż od dnia spełnienia warunków do renty przez uprawnionych członków rodziny.

Świadczenia wypłaca się za miesiące kalendarzowe w dniu ustalonym w decyzji organu rentowego jako termin płatności świadczeń, z uwzględnieniem ust. 4 i 5, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej (**art. 130 ust. 1**).

Świadczenia wypłaca się osobom uprawnionym, z uwzględnieniem ust. 3:

1) za pośrednictwem osób prawnych prowadzących działalność w zakresie doręczania świadczeń albo

2) na wniosek osoby uprawnionej na jej rachunek płatniczy lub jej rachunek w banku

lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, inny niż rachunek płatniczy albo na wskazany przez nią jej instrument płatniczy, na którym jest przechowywany pieniądz elektroniczny w rozumieniu ustawy o usługach płatniczych.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Nawiązując do postulatu umożliwienia osobom pobierającym zasiłek pielęgnacyjny ustalania terminu wypłaty zasiłku na wzór możliwości ustalania terminu wypłat rent i emerytur należy wskazać, że zasiłek pielęgnacyjny jest świadczeniem ściśle związanym z osobą świadczeniobiorcy, a jego celem jest częściowe pokrycie wydatków wynikających z konieczności zapewnienia opieki i pomocy tej osobie w związku z jej niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Krąg podmiotów uprawnionych do zasiłku pielęgnacyjnego został określony w art. 16 ust. 2 u.ś.r. Świadczenie przyznawane jest osobom, które są osobami niepełnosprawnymi w rozumieniu przepisów prawa (przy czym należy mieć na uwadze, że ustawa o świadczeniach rodzinnych w art. 3 pkt 20 i 21 zdefiniowała pojęcie stopnia niepełnosprawności), bądź też osobom, które ukończyły określony w ustawie wiek - 75 lat¹.

Unormowanie art. 26 ust. 1-4 u.ś.r. odnosi się do kwestii technicznych związanych z realizacją przyznanych na mocy decyzji administracyjnych świadczeń rodzinnych, a mianowicie reguluje problematykę wypłaty świadczeń. Jak podaje się w piśmiennictwie, wypłata świadczeń ma charakter czynności materialno-technicznej, a odniesienie się do terminu wypłaty świadczeń ma charakter informacyjny i nie podlega ocenie z punktu widzenia merytorycznej poprawności wydanej decyzji. Ogólną zasadę odnoszącą się do wypłaty świadczeń rodzinnych przyznanych na dany okres zasiłkowy ustanawia art. 26 ust. 1 u.ś.r., który stanowi, że przedmiotowe świadczenia wypłaca się nie później niż do ostatniego dnia miesiąca, za który przyznane zostało świadczenie rodzinne. Świadczenia rodzinne przyznawane są na podstawie decyzji administracyjnej. Przy czym dla możliwości wykonania decyzji przyznającej dane świadczenia istotna jest nie tyle data wydania decyzji przyznającej świadczenia, ile wejście tej decyzji do obrotu prawnego. Zgodnie z art. 110 k.p.a., który znajduje odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do ustawy o świadczeniach rodzinnych (art. 32 ust. 2 u.ś.r.), organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia. Stąd też, aby organ właściwy mógł na podstawie wydanej decyzji orzekającej o przyznaniu wnioskowanych świadczeń wypłacić te świadczenia, winien w pierwszej kolejności zgodnie z przepisami prawa doręczyć tę decyzję. Niedopuszczalne i niezgodne z szeroko rozumianymi przepisami o finansach publicznych

¹ Małysa-Sulińska K. (red.), Kawecka A., Sapeta J., Ustawa o świadczeniach rodzinnych. Komentarz, LEX, 2015.

byłoby działanie organów właściwych w sprawie świadczeń rodzinnych, polegające na wypłacie świadczeń na podstawie decyzji administracyjnej, która wprawdzie została wydana, ale nie weszła do obrotu prawnego. Wypłata świadczeń rodzinnych może następować przelewem na wskazany przez świadczeniobiorcę rachunek bankowy albo w kasie. W świetle komentowanego przepisu oznacza to, że świadczenia winny zostać przekazane do wypłaty w kasie, tak aby uprawnieni mogli je podjąć nie później niż ostatniego dnia miesiąca, za który dane świadczenie przyznano. Natomiast w sytuacji przelewu świadczenia na wskazany rachunek bankowy przekazanie środków przez organ właściwy winno nastąpić tak, aby świadczeniobiorcy mogli podjąć środki pieniężne nie później niż ostatniego dnia miesiąca, za który dane świadczenie przyznano. W orzecznictwie wskazuje się, że przekazanie świadczenia rodzinnego o charakterze pieniężnym na rachunek bankowy uprawnionego przesądza, że z datą przekazania środków na ten rachunek, posiadacz rachunku je podjął, tj. objął je w posiadanie w taki sposób, że może nimi skutecznie gospodarować. Należy zauważyć, że ustawa wskazuje na obowiązek dokonania wypłaty świadczeń przez organ właściwy, zakreślając termin końcowy, natomiast nie odnosi się do konsekwencji opóźnienia organu w wypłacie. (...) sądownictwo administracyjne stoi na stanowisku, że unormowanie art. 26 u.ś.r. stanowi tylko, że świadczenia rodzinne wypłaca się nie później niż do ostatniego dnia miesiąca, za który zostało przyznane takie świadczenie, jednocześnie nie odnosząc się do skutków uchybienia terminu wypłaty przedmiotowego świadczenia, tj. odsetek. Nie bez znaczenia jest również, że istnieją stanowiska judykatury wprost przesądzające o braku podstaw do naliczania odsetek od nieterminowo wypłaconych świadczeń. Nie stanowi takiej podstawy również art. 31 u.ś.r.².

Podnosząc postulat umożliwienia ustalenia terminu wypłaty świadczenia pielęgnacyjnego, autor petycji powołał się na przykład ustalania terminu wypłaty emerytur i rent z FUS. Wskazać należy, że prawo do emerytury powstaje *ex lege* po zajściu określonej sytuacji i spełnieniu warunków nabycia prawa, tj. osiągnięcia wieku (i stażu). Organ rentowy w decyzji stwierdza jedynie zajście chronionej sytuacji (ryzyka ubezpieczeniowego) i spełnienie warunków. ZUS nie ma jednak obowiązku działania z urzędu i realizowania nabytego przez ubezpieczonego prawa. Decyzję z urzędu wydaje się tylko w sytuacjach określonych w art. 24a i 27a u.e.r., czyli w sytuacji osiągnięcia przez rencistę powszechnego wieku emerytalnego zostaje wydana decyzja przyznająca emeryturę zamiast pobieranej renty. Poza tą sytuacją prawo do emerytury realizuje się dopiero na wniosek zgłoszony przez

² Małysa-Sulińska K. (red.), Kawecka A., Sapeta J., Ustawa o świadczeniach rodzinnych. Komentarz, LEX, 2015.

ubezpieczonego. Wniosek o realizację nabytego prawa powinien więc mieć datę późniejszą niż data nabycia prawa. Wniosek może mieć jednak także datę wcześniejszą. Wówczas świadczenie będzie zrealizowane z datą nabycia prawa. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony po dacie nabycia prawa, świadczenie zostanie wypłacone od daty nabycia prawa – o ile wniosek był zgłoszony w tym samym miesiącu kalendarzowym. Gdyby wniosek zgłoszono w późniejszym miesiącu kalendarzowym, świadczenie wypłaca się od pierwszego dnia miesiąca, w którym wniosek zgłoszono. Jeżeli decyzja była odmowna albo świadczenie zostało zaniżone w wyniku błędu organu rentowego, prawidłowo ustalone świadczenie wypłaca się od dnia nabycia prawa, ale za okres nie dłuższy niż 3 lata wstecz od daty zgłoszenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy (art. 133 ust. 1 pkt 2 u.e.r.). Świadczenia wypłaca się za miesiące kalendarzowe w dniu ustalonym w decyzji rentowej jako termin płatności świadczenia³.

Dalej wskazać należy, że ewentualna zmiana terminu wypłaty świadczeń może nastąpić na wniosek emeryta-rencisty, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli zmiana taka jest możliwa w danym organie rentowym ze względów organizacyjnych. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 11 października 2018 r. sygn. akt III AUa 310/18 - zgodnie z treścią art. 129 ust. 1 u.e.r.f.u.s. świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Zasadą jest zatem działanie organu na wniosek ubezpieczonego, co wynika również z treści art. 116 ust. 1 u.e.r.f.u.s., zgodnie z którym postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przedstawiony stan dotyczy wypłaty emerytur i rent zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z FUS.

Odnosząc się do wniosku petycji o zapisanie w art. 16 ust. 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych, że podwyższony zostanie zasiłek pielęgnacyjny do kwoty 250 zł od listopada 2021 r., a od marca 2022 r. do kwoty 450 zł oraz ustalenia terminu jego wypłaty do 1-go dnia każdego miesiąca, wskazać należy, że aktualnie obowiązująca kwota 215,84 zł wynika z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 2018 r. w sprawie wysokości dochodu rodziny albo dochodu osoby uczącej się stanowiących podstawę ubiegania się o zasiłek rodzinny i specjalny zasiłek opiekuńczy, wysokości świadczeń rodzinnych oraz wysokości zasiłku dla opiekuna.

Wysokość zasiłku pielęgnacyjnego nie ma charakteru uznaniowego, stąd nie można

³ Jędrasik-Jankowska I., Prawo do emerytury z ubezpieczenia i zabezpieczenia społecznego. Komentarz do ustaw z orzecznictwem, WKP, 2019.

skutecznie domagać się jego podwyższenia. Zasilek pielęgnacyjny jest świadczeniem niepodzielnym, co oznacza, że nie można go przyznawać proporcjonalnie w stosunku do dni w danym miesiącu, a w sytuacji gdy podmiot uprawniony nabędzie prawo do świadczenia, przykładowo w połowie miesiąca, zasilek przysługiwał będzie w pełnej wysokości⁴.

Kolejny postulat autora petycji dotyczy wprowadzenia zmian w ustawie o rencie socjalnej w ten sposób, że podwyższona zostanie wysokość renty socjalnej do kwoty 1 450 zł od marca 2022 r. lub zagwarantowane będzie dojście do tej kwoty do 2024 r. Należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 1. ustawy o rencie socjalnej - renta ta wynosi 100% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ustalonej i podwyższonej zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z FUS. Od 1 marca 2021 r. zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kwota najniższej emerytury i renty wynoszą 1 250,88 zł miesięcznie – emerytura, renta rodzinna i renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy.

Omawiając postulat podwyższenia najniższej renty rodzinnej do kwoty 1 800 zł od marca 2022 r. lub zagwarantowanie doprowadzenia do tej kwoty do 2024 r., należy wskazać, że od marca 2021 r. zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kwota najniższej emerytury i renty to 1 250,88 zł miesięcznie (emerytura, renta rodzinna i renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy).

Ostatni wniosek petycji dotyczy ustalenia minimalnej waloryzacji rent i emerytur na kwotę 90 zł w 2022 r. - wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od 1 marca. Waloryzacja to pomnożenie kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W wyniku waloryzacji kwota świadczenia nie może ulec obniżeniu. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji. Świadczenia z ubezpieczenia społecznego mogą być wypłacane nawet przez dziesiątki lat. W tym długim okresie z reguły maleje realna wartość świadczenia oraz jego wartość bezwzględna w stosunku do nowo przyznawanych rent i emerytur. Artykuły 88–94 u.e.r. dotyczą waloryzacji świadczeń, czyli stosowania mechanizmów przywracania (zachowania) ich wartości na przestrzeni lat. Realna wartość świadczenia maleje na skutek procesów inflacyjnych spowodowanych głównie tym, że wzrost płac i dochodów ludności wyprzedza wzrost wydajności pracy i produkcji. Przyczynia się to do wzrostu cen towarów i usług, rosną więc

⁴ Małyśa-Sulińska K. (red.), Kawecka A., Sapeta J., Ustawa o świadczeniach rodzinnych. Komentarz, LEX, 2015.

koszty utrzymania. Osoby czynne zawodowo mają pewną, choć ograniczoną, możliwość dostosowania swoich bieżących zarobków do wzrostu cen i kosztów utrzymania, o co zabiegają w sposób indywidualny lub zbiorowy. Osoby utrzymujące się ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, których wysokość ustalona byłaby raz na zawsze w kwotach stałych, traciłyby faktycznie część swoich dochodów wskutek zmniejszania się ich siły nabywczej. Dewaluacja świadczeń pozbawia je funkcji, które – według założeń ustawodawcy – mają spełniać. Przystosowywanie zatem wysokości rent i emerytur do rosnących zarobków lub kosztów utrzymania, czyli tzw. waloryzacja, jest kwestią szczególnie ważną, gdyż inaczej świadczenia ubezpieczeniowe, tracąc swą wartość realną, przestałyby z czasem zaspokajać nawet elementarne potrzeby świadczeniobiorcy.

Obowiązek waloryzacji wynika ze standardów międzynarodowych określonych w konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy i Rady Europy. Konwencja nr 121 dotycząca świadczeń w razie wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 1964 r., powtarzając unormowania Konwencji nr 102 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej minimalnych norm zabezpieczenia społecznego (przyjęta w Genewie 28 czerwca 1952 r., Dz. U. z 2005 r. Nr 93, poz. 775), nakazuje w art. 21 rewizję wysokości świadczenia w następstwie zmian ogólnego poziomu płac wynikających ze znacznych zmian kosztów utrzymania, a Konwencja nr 128 dotycząca świadczeń w razie inwalidztwa, na starość i w razie śmierci żywiciela rodziny z 1967 r. wprowadza w art. 29 taki obowiązek w razie istotnych zmian ogólnego poziomu zarobków lub znacznych zmian kosztów utrzymania. W świetle zaś art. 76 Europejskiego Kodeksu Zabezpieczenia Społecznego wysokość świadczeń emerytalnych, inwalidzkich, wypadkowych oraz w razie śmierci żywiciela rodziny powinna być zrewidowana w następstwie istotnych zmian ogólnego poziomu zarobków wynikających ze znacznych zmian kosztów utrzymania⁵.

INFORMACJE DODATKOWE:

Zgodnie z Komunikatem Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2021 r. wskaźnik waloryzacji emerytur i rent wynosi 104,24%. Zatem w 2021 r., w praktyce w przeliczeniu na 1 000 zł podwyżka wynosi 42,4 zł.

OPRACOWAŁA

Joanna Maria Leśniarek

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz

⁵ Jędrasik-Jankowska I., Prawo do emerytury z ubezpieczenia i zabezpieczenia społecznego. Komentarz do ustaw z orzecznictwem, WKP, 2019.